

MILOSLAV MOULIS: Z MÝCH VZPOMÍNEK

RENATA KUPROVÁ

Autorem nově vydaných pamětí byl novinář, spisovatel a historik Miloslav Moulis (1921–2010). Kniha je opatřena úvodem a životopisem z pera Lenky Kločkové a Marii Chaloupkové. Nechybí soupis pramenů a literatury, seznam zkratk a jmenový rejstřík. Závěr vzpomínek je opatřen doslovem autora a vzpomínkou přátel – Romana Cílka a Jany Vrzalové.

Miloslav Moulis dokončil své memoáry v roce 2006, tehdy je také přihlásil do soutěže vzpomínkových, dokumentačních a historických prací, které pořádal Český svaz bojovníků za svobodu. Práce byla roku 2007 oceněna první cenou v kategorii vzpomínek. Takovéto ocenění je jistě jasným doporučením k přečtení této práce. Rukopis práce je uchovávan v Národním archivu ve fondu Svaz protifašistických bojovníků – soutěž vzpomínkových, dokumentačních a historických prací.

Vzpomínky se hlásí do let 1945–2005, pochopitelně ale buchenwaldský vězeň vzpomíná i na rodinné zázemí a okolnosti zatčení svého i svého otce. Práce je psána chronologicky, ale některé události odvádějí autora do let následujících, to především u politických událostí. Vzpomínky na čtyřicátá léta přinášejí zajímavé podrobnosti z kulturního života a pro tato léta přináší Moulis nejvíc poznámek o soukromém životě. Rok 1948 je rokem svatby snoubenců Moulisových a vzpomínek na povinné pracovní schůze v novém zaměstnání, ale komentář k únorovým událostem zcela chybí. Stejně tak autor nereflektuje politické procesy v padesátých letech. Naopak zajímavý pohled přináší na práci družstevního tisku v padesátých letech a situaci v Ústřední radě družstev. Jiné zajímavé prostředí nám představuje kapitola mapující další práci, tentokrát v odborářském tisku s havířskou problematikou.

Vzpomínky na šedesátá léta přinášejí vzpomínky na práci v Ústavu dějin KSČ na zpracovávání tématu dějin odboje.

Autor viděl jako svojí největší profesní příležitost v působení ve skupině historiků, která byla pověřena v polovině šedesátých let zpracováním životopisu Ludvíka Svobody. Práce s kolegy Oldřichem Janečkem a Karlem Richterem trvala několik let a byla zastavena rozhodnutím ÚV KSČ roku 1972. Miloslav Moulis jako první přibližuje práci v této skupině a samostatná kapitola je věnována osobnosti Ludvíka Svobody.

Následující kapitola přibližuje období sedmdesátých a osmdesátých let, kdy autor působil ve Svazu protifašistických bojovníků. Přináší zajímavé postřehy z práce

v redakci a řízení časopisu Hlas revoluce.

Všechna období jsou doprovázena vzpomínkami na setkání a přátelství se spoluvězni z koncentračního tábora, která nejsou omezována politickými názory jednotlivých aktérů. Zároveň lze sledovat zajímavé postřehy o personální a kulturní politice KSČ. Vzpomínky přinášejí také další kapitoly, které se zabývají především literaturou a to tou, která autora vzpomínek ovlivnila především v mládí, tak vlastní tvůrčí práci.

Otec Miloslava Moulise ve svém posledním dopise před popravou v roce 1943 napsal svým synům: „Mojí milí synové, buďte vždy dobrými lidmi...“ Miloslav přání svého otce jistě naplnil.

Trojice editorů odvedla velmi pečlivou práci při určování osob a událostí na které autor vzpomíná, škoda jen, že u odkazů chybí uvedení zdroje informací. Kniha je doprovázena řadou fotografií z osobních i archivních fondů, které jsou opatřeny vzornými citacemi.

Moulis, Miloslav: Z mých vzpomínek, k vydání připravili Lenka Kločková, Maria Chaloupková, Roman Štěr, Národní archiv. Praha 2016, 280 s.